

Sygn. akt I ACz 1901/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Ewa Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku: **(...) Spółka z o.o. w Ł.**

z udziałem: **P. S.**

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 6 listopada 2006 r., sygn. akt VI GC 62/06

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji nadał prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Okręgowego w Świdnicy VI Wydziału Gospodarczego z dnia 20 lutego 2001 r. sygn. VI Ng 488/00 klauzulę wykonalności na rzecz (...) sp. z o.o. w Ł., wskazując, że przeszło na nią uprawnienie (...) sp. z o.o. w Ł. co do kwoty 16 372,60 zł, co do ustawowych odsetek liczonych od kwoty 36 300 zł od dnia 13 września 2000 r., od kwoty 743,14 zł od dnia 30 października 2000 r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 8 680,25 zł, oddalając dalej idący wniosek i zasądzając od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 98,80 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, wskazując, że firma (...) sp. z o.o. nie jest mu znana, nigdy nie miał z nią jakichkolwiek kontaktów i nie ma w stosunku do niej żadnych zobowiązań. Jednocześnie wniósł o uchylenie postanowienia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu.

W pierwsze kolejności zwrócić należy uwagę, iż w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności sąd ogranicza się jedynie do badania tego, czy dokument, któremu ma nadać klauzulę, odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego oraz czy przejście praw udokumentowane jest stosownie do wymogów

przewidzianych w treści art. 788 k.p.c. W postępowaniu tym, sąd nie może wnikać, ani w treść tytułu egzekucyjnego, ani też kwestionować istnienia uprawnienia wierzyciela lub obowiązku dłużnika.

W złożonym zażaleniu skarżący nie przedstawia jakichkolwiek zarzutów co do sposobu wykazania przejścia uprawnień, nie odnosi się również w żaden sposób co do istnienia tytułu egzekucyjnego, w którym jako wierzyciel wskazany jest zbywca wierzytelności. W konsekwencji brak jest jakichkolwiek zarzutów, które wskazywałyby na wadliwość orzeczenia Sądu I Instancji. W sprawie nie występują żadne okoliczności uzasadniające wzięcie ich pod uwagę z urzędu.

Natomiast twierdzenia dłużnika, iż nigdy nie miał kontaktów handlowych z nabywcą wierzytelności w związku z czym nie ma w stosunku do niej żadnych zobowiązań, w żaden sposób nie wpływają na przedmiotową sprawę. Oczywiście jest bowiem, że nabywcą wierzytelności przysługujących przeciwko dłużnikowi może być podmiot trzeci, nie pozostający w żadnych stosunkach z dłużnikiem. Poza tym w postępowaniu klauzulowym Sąd nie jest uprawniony do badania zasadności wierzytelności objętych tytułem wykonawczym.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

bp